

पठ्यते । द्वितीयं सिंहविक्रमवद्भुतं पठ्यते । तृतीयं गजवरलुलितं
सलीलं पठ्यते । चतुर्थमहिलुलितवद्यथा सर्पाणां शेषं चाञ्चल्यं तथा
अवसाने चञ्चलं पठ्यत इत्यर्थः ॥ ५ ॥

एक्रे हो कुलमन्त्री वेणाग्रक्रेहि हो सभ्रं गहिणी ।

णाम्रकहीणा राडा वेसा बडुणाग्रका होइ ॥ ६ ॥

गणभेदेन अवस्थाभेदमाह । एक्रे इति । एकेन नायकेन कुलीना
भवति । नायको जगणः । द्विनायिका (sic) स्वयं ग्राहिता (गहि-
नी?) भवति नायकहीना राडा बडुनायका वेश्या ॥ ६ ॥

तेरह लडुआ विप्यी एम्राईसेहि खत्तिणी भणिआ ।

सत्ताईसा वेसी सेसा सा सुद्धिणी होइ ॥ ७ ॥

अथ लघुभेदेन ज्ञातिमाह । तेरह इति । त्रयोदशाभ्यन्तरलघुभिर्विप्रा
एकविंशत्या क्षत्रा भणिता । सप्तविंशत्या वैश्या । शेषा शुद्धी भव-
ति गाथा ॥ ७ ॥

5. Die Vorschrift über die Art, wie das Versmass zu lesen, schnei-
det freilich wenig oder gar nicht in das Wesen desselben ein und
die technischen Ausdrücke im zweiten Verse gewinnen durch die eben
so unbestimmten Erklärungen des Scholiasten wenig an Deutlichkeit
für uns, doch sehen wir im allgemeinen, dass die Bewegung immer
zögernder und schwankender wird, je mehr sie sich dem Ende nähert.

6. Hier belehrt uns der Metriker über den relativen Werth des
नायक (—) innerhalb des *Gāhā*-Versmasses. Die *Gāhā* ist edel, wenn
sie nur *einen* Najaka (im 6ten Fuss?): weniger edel, wenn sie deren
zwei: noch weniger, wenn sie deren *keinen* und am wenigsten, wenn
sie deren *mehrere* (3) enthält.

7. Dasselbe geschieht hier hinsichtlich der Kürzenzahl. Je we-
niger Kürzen und folglich je mehr Längen, desto ausgezeichneteter das